

Maria Supryn

Janowiec-Zamek, st. 9, gm. loco, woj.
lubelskie, AZP 76-75/45

Informator Archeologiczny : badania 30, 296-297

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRÓDEK , st. 1, gm. <i>loco</i> , woj. białostockie, AZP 38-91/5	<ul style="list-style-type: none"> • grodzisko wczesnośredniowieczne • rezydencja Chodkiewiczów z XV-XVIII w. <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 1 do 30 lipca przez mgr Halinę Karwowską (Państwowe Muzeum w Białymstoku). Finansowane przez Urząd Gminy w Gródku. Piąty sezon badań. Przebadano 170 m², głównie w zachodniej części stanowiska.</p> <p>Odkryto zarysy wschodniej partii budynku drewnianego, pochodzącego zapewne z 2 połowy XVII w. Wydobyto 7871 fragmentów ceramiki, 1836 ułamków szkła okiennego i naczyniowego, 553 przedmioty metalowe, destrukty kości zwierzęcych oraz bryłki stopionego ołowiu (około 4 kg), będące pozostałościami teowników, w które oprawiano szkło okienne.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Państwowym Muzeum w Białymstoku. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Biuletynie Konserwatorskim”.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
Gwoździec , st. 2, gm. Zakliczyn, woj. tarnowskie	patrz: neolit
Haliczany , st.1, gm. Kamień, woj. chełmskie	patrz: wczesna epoka brązu
JANISZEWO , st. 2, gm. Lubraniec, woj. wrocławskie, AZP 51-45/32	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (neolit) • dwór późnośredniowieczny i nowożytny (XV-XVIII w.) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. mgr. Aleksandra Andrzejewskiego i Ewę Poturalską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Urząd Wojewódzki we Wrocławku i Uniwersytet Łódzki. Trzeci sezon badań. Wyeksplorowano 16 wykopów (nr XV/96-XXX/96) o łącznej powierzchni około 400 m² i orientacyjnej kubaturze 500 m³.</p> <p>Zgromadzono materiał ruchomy liczący 4829 zabytków (po trzech sezonach ponad 16500), ujęty w 523 numery inwentarzowe. Najliczniej reprezentowane są ułamki naczyń glinianych i kafli piecowych oraz destrukty kości zwierzęcych. Ciekawy i bogaty zbiór tworzą też zabytki metalowe. Na wschód od zabudowań odkrytych w poprzednich sezonach odsłonięto na niewielkiej przestrzeni relikty fundamentów dwóch budynków, wykonane z kamieni eratycznych – ich rzuty i funkcje ustalą przyszłe badania. Już teraz można stwierdzić, że budynek południowy pochodzi z późnego średniowiecza (przełom XV i XVI w.). Fundament jego został przecięty od wschodu przez budynek o fundamencie drewnianym, którego pozostałości odsłonięto w wykopie XXX/96. Budynek ten można datować na początek XVIII w.; być może jest on związany z protestanckim domem modlitwy. O użytkowaniu dworu w Janiszewie przez protestantów mogą świadczyć odsłonięte pochówki szkieletowe (kobiety i dwa dziecięce), które w innym wypadku byłyby złożone na cmentarzu parafialnym w Zgłowiączce. Odkryto także nieregularny rowek o trudnej do zinterpretowania funkcji – na tym etapie badań można sądzić, że jest to relikw ogrodu XVII-wiecznego założenia, które badano w 1995 r. Na stanowisku znaleziono też ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych z okresu neolitu.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania będą kontynuowane.</p>
Jankowo Dolne , st. 20, gm. Gniezno, woj. poznańskie	patrz: późne średniowiecze
JANOWIEC-Zamek , st. 9, gm. <i>loco</i> , woj. lubelskie, AZP 76-75/45	<ul style="list-style-type: none"> • zamek nowożytny (XVI-XVIII w.) <p>Systematyczne badania wykopaliskowe oraz nadzory archeologiczne, przeprowadzone w okresie od 12 sierpnia do 18 grudnia przez mgr Marię Supryn (BASTEJA, M. Supryn – Usługi w Zakresie Ochrony i Konserwacji Zabytków w Lublinie). Finansowane przez Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym. Osiemnasty sezon badań. We wschodniej części Wielkiego Dziedzińca wytyczono wykopy LII, LIIa, LIIb, LIIa-b, LIV, LIVa, LIVb, o łącznej powierzchni 36,5 m²; na zewnątrz zachodniego odcinka północnego muru kurtynowego założono wykop LIII o powierzchni 12,5 m². Łącznie przebadano około 50 m².</p>

W wykopach na Wielkim Dziedzińcu odkryto fragmenty murowanego z kamienia wapiennego przyziemia budynku mieszkalnego o wymiarach około 11,5 x 6 m. Budynek składał się z dwóch pomieszczeń. W zachodniej ścianie południowego pomieszczenia znajdowało się wejście, również obudowane kamiennym murem, z którego zachował się kamienny próg i kamienne relikty węgarów otworu drzwiowego. Budynek został wzniesiony w początkach XVI w. na calcu, który stwierdzono na zewnątrz obiektu na głębokości 0,40–0,50 m i wewnątrz na głębokości około 1,90–2,10 m pod powierzchnią terenu. Nad calcem, tak we wnętrzu budynku, jak i w obrębie wejścia, wystąpiła warstwa osadnicza grubości 0,08–0,20 m, odpowiadająca poziomowi użytkowania. Wystąpiły w niej nikle ślady drewnianej nawierzchni (podłóg), a w południowym pomieszczeniu – liczne szczątki organiczne (rybie łuski, ości, skorupki jaj). W związku z budową skrzydła wschodniego w XVII w. budynek rozebrano, a wnętrza i wejście zasypano – warstwy zasypiskowe mają miąższość do około 1,7 m. Nad zasypiskiem budynku i nad całym dziedzińcem ułożono najprawdopodobniej w XVIII w. bruk z kamieni narzutowych, nad którym wystąpiły warstwy użytkowe i nasypowe. W wykopie LIII nie stwierdzono poszukiwanej bermy, znaleziono natomiast warstwy kulturowe o charakterze nasypowych i osadniczych, o łącznej miąższości około 3,50 m. Pozyskane w trakcie badań i nadzorów zabytki ruchome, w ilości około 1400, to głównie ułamki naczyń glinianych i kafli z XVI–XVIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Nadwiślańskim w Kazimierzu Dolnym Oddział Muzeum-Zamek w Janowcu. Badania prawdopodobnie będą kontynuowane.

JASZCZUROWA, st. 20,
gm. Mucharz,
woj. bielskie,
AZP 107-52/77

• relikty grobli i jazu (XV–XVI w.)

Badania przeprowadzone przez mgr Teresę Kosmałą („ARCHEO-HORTUS”, sp. z o. o., Czeladź), konsultowane przez dr. Stanisława Kołodziejskiego. Finansowane przez Okręgową Dyрекcję Gospodarki Wodnej w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Na stanowisku odkrytym w trakcie stałego nadzoru archeologicznego budowy zbiornika wodnego „Świnna Poręba” założono wykop o powierzchni 1 ara, który powiększono w miejscach kontynuacji obiektu.

Relikty grobli i jazu, zalegające pod 1,5-metrową warstwą żwirów, odsłonięte zostały podczas eksploatacji złoza kruszywa „Świnna Poręba”. Ustalono granice zachowanych elementów drewnianej konstrukcji grobli i przepustu wody wraz z przewodnicami drewnianymi, ukierunkowanymi nurt w sztucznym korycie potoku. Grobla wykonana była techniką drewnianoziemną. Podstawę wału tworzyła skrzynia z kłód drewnianych, łączonych na zrąb, obstawionych tyblinkami, wypełniona faszyną leszczynową w kozłach (wiązki chrustu krótkie), obłożona dłuższymi wiązkami chrustu od strony potoku. Większość elementów zachowała się w dobrym stanie ze względu na zasypanie ich gliną i pozostawienie w warunkach dużej wilgotności bez dostępu powietrza. Przepust wykonany został z dranic dębowych i belek wraz z miejscem zasuw, której elementy zachowały się tylko częściowo. Obiekt, zniszczony przez powódź, datować można na podstawie nielicznych zabytków ceramiki naczyniowej na XV–XVI w. Wyeksplorowane elementy drewniane konstrukcji zabezpieczono do badań i konserwacji.

Jawor-Stare Miasto, Blok D,
gm. loco, woj. legnickie

patrz: późne średniowiecze

Jemielnica, zespół klasztorny
cystersów,
gm. loco, woj. opolskie

patrz: późne średniowiecze

Jędrzejów – klasztor cystersów,
gm. loco, woj. kieleckie

patrz: późne średniowiecze

Kajetany, st. 4, gm. Nadarzyn,
woj. warszawskie

patrz: wczesna epoka brązu

Karczyn, st. 32,
gm. Kruszwica, woj. bydgoskie

patrz: neolit